

Kapadokya (01-03 Ocak 2010)

Yazı ve fotoğraflar: Hüseyin Sarı (huseyinsari.net.tr)

5. Uluslar arası Ankara Fotoğraf Günleri'nin yorgunluğunu üzerimizden atmak ve yeni yıla güzel bir yerden merhaba demek üzere 01-03 Ocak 2010 tarihleri arasında, Fotoğraf Sanatı Kurumu (FSK) organizasyonunda Güzel Atlar Ülkesi Kapadokya'ya konaklamalı fotoğraf etkinliği düzenliyoruz. Bu etkinliğe usta fotoğrafçıların yanısıra fotoğrafa yeni başlayan fotoğraf severler de katılıyor; toplam 18 kişiyiz. Kaptanımız Osman Ayaz. Kapadokya ülkesindeki doğal rehberimiz ise Göreme'li dernek başkanımız Sami Türkay'dan başkası değil. 2010 yılının bu ilk günü yollardayız; bizi yollarda gören leyleklere açmamak elde değil, bütün yıl dinlenemeyecekler demektir.

01 Ocak 2010, Cuma

Saat 03:30 gibi Ankara'dan özel aracımız ile yola çıkıyoruz. Hava güneşli. Ankara'ya henüz kar düşmedi. Kar hakkımızı Kapadokya'da kullanmak istiyoruz. Gidişimiz Aksaray üzerinden. Gün batımını Tuz gölünde yakalamak için plan yapsak da küçük bir feodal hata ile biraz geçikiyoruz, ama yine de feodal inanç gücü ile gün batımının son demlerini yakalıyoruz.

Saat 16.40'da Tuz Gölü'nde verdiğimiz kısa bir fotoğraf molasının ardından yeniden yola koyuluyoruz. Saat 20.00 gibi Nevşehir'e ulaşıyoruz ve iki gün boyunca konaklayacağımız Nevşehir Polis evine geçerek yerleşiyoruz Akşam yemeğini de Polis evinin yemekhanesinde yiyoruz. Nevşehir Emniyet Müdürü Dr. Ömer Gurulkan hoş geldin ziyaretine geliyor. Kendisi de bir fotoğrafçı olan müdürün sanata yatkınlığı ve entellektül kişiliğine dair bilgiler bize önceden ulaşmıştı. Kendisi ile tanışınca da bunun ne kadar doğru olduğunu daha iyi anlıyoruz. Yemeğin ardından, yine Ömer Beyin elinin değdiği anlaşılın misafirhanenin özenle dekore edilmiş dinlenme odasına geçerek sohbet ediyoruz, sohbet eşliğinde yemek sonrası çaylarımızı yudumluyoruz.

Yarın hava elverirse Kapadokya'yı yukarıdan izlemek için balona bineceğiz. Erken kalkacağımız için güzel sohbetimizi sonlandırıp odalarımıza çekiliyoruz. Saatlerimizi sabah 05.30'a kuruyoruz; Sami'den telefon bekleyeceğiz.

02 Ocak 2010, Cumartesi

Sabah telefonlarımız çalmıyor ama biz yine de uçuş heyecanı ile erkenden uyanıyoruz. Bu heyecanlı bekleyiş bazılarımızın rüyasına bile giriyor. Öğreniyoruz ki hava rüzgarlı olduğu için balonlar kalkamamış! Polis evinde yaptığımız kahvaltının ardından bizlere bugünkü etkinliklerimizde eşlik edecek olan Kapadokyalı fotoğrafçıların lobide buluşuyoruz. Birlikte ilk durağımız olan, Nevşehir'e 2 km mesafedeki Nar kasabasına gidiyoruz (saat 09.35). Rehberliğimizi, kendisi Nar'dan olan fotoğrafçı ve ressam Yaşar Alan yapıyor. Kısıtlı zamanımızdan dolayı Nar'ı sadece karşıdan, seyir terasından izliyoruz.

Nar Kasabası-Nevşehir

Nar'dan sonra yürüyüş yapmak üzere Güllüdere vadisinin başına araçımızla gidiyoruz. Araçımız bizi burada bırakıyor, Çavuşin köyünden alacak. Saat 10.15 gibi klasik Kapadokya manzaralı yumuşak kayalar arasından Çavuşin köyüne doğru yürüyoruz.

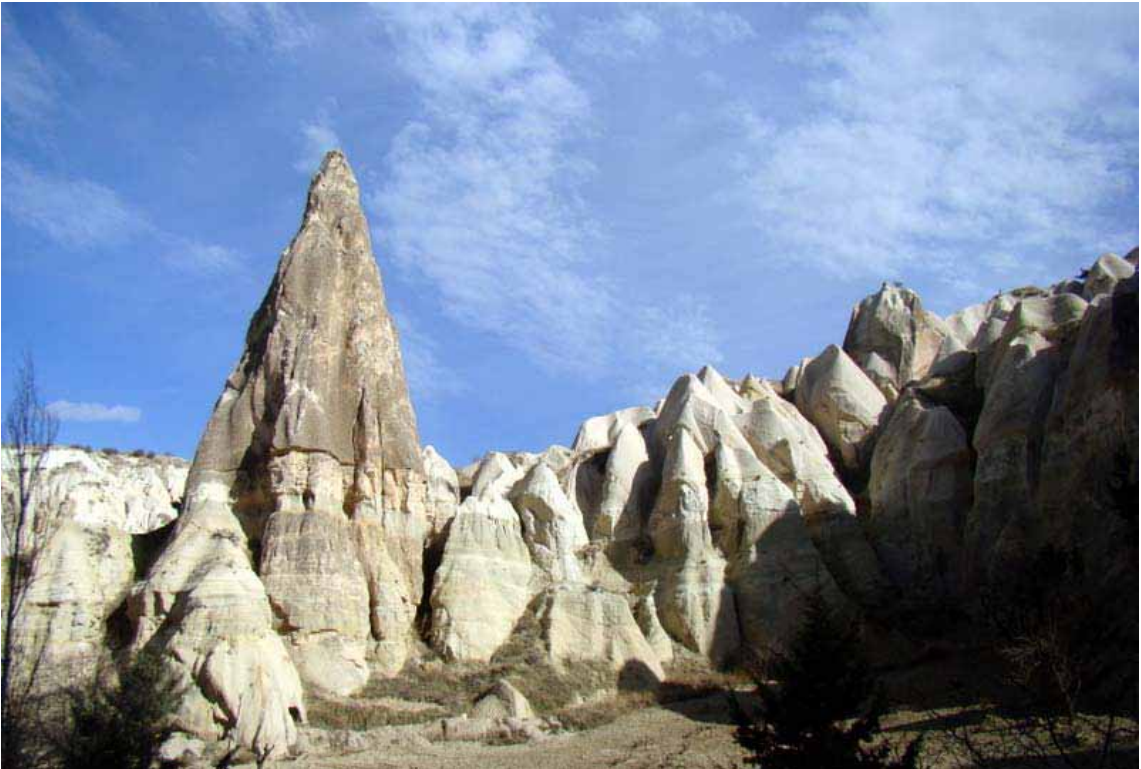

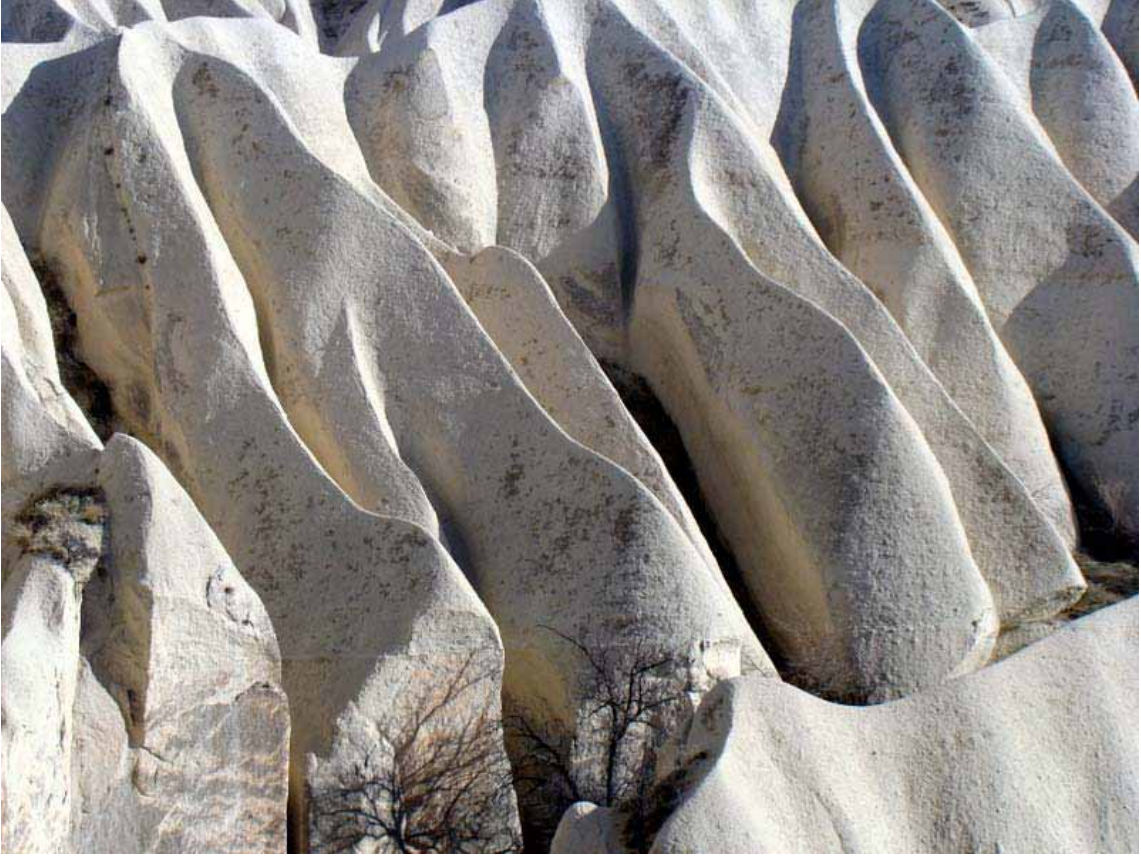
Güllüdere vadisi

Güllüdere vadisi

Vadi tek kelime ile harika. Hava, sabah balona binmemize izin vermedi ama şimdi fotoğraf için çok güzel ışık sunuyor bizlere. Vadi boyunca yürüyerek geçtiğimiz her yeri bir çekirge sürüsü misali fotoğraflıyoruz. Her nokta, buraya ilk kez gelen bir çoğumuz için süpriz doğa güzellikleri sunuyor. Vadi arasında ekildiği anlaşılan tarlalar ve burada yaşandığına dair kalıntıları var. Yer yer kayalara oyulmuş güvercinlikler ve tüneller görebiliyoruz.

Yaklaşık 60 milyon yıl önce, 3. jeolojik devirde, Torosların yükselerek Anadolu platosunu sıkıştırması sonucu civardaki Erciyes, Hasandağı ve Güllüdağ'ını faaliyete geçirerek bu volkanik dağlar bölgeye lav püskürmüş; küller yumuşak bir tuf tabakasına dönüşmüş. Daha sonra tuf tabakasının üzeri yer yer sert bazalttan oluşan ince bir lav tabakasıyla örtülmüş. Zamanla bazı bölgeleri çatlayan ve aşınan bazalt çatlayarak parçalara ayrılmış. Yağmurlar çatlaklardan sızıp yumuşak tufü aşındırmaya başlamış. Böylece sert bazalt kayasından şapkaları bulunan koniler oluşmuş. Bu değişik ve ilginç biçimli kayalara halk sağduyusu ile "Peri bacası" ismini yakıştırmış.

Bazalt örtüsü olmayan tuf tabakaları ise erozyonla vadilere dönüşmüş. Daha sonraları insan eli, emeği ve duygusu işe koyulmuş ve dokuz-on bin yıl öncesine ait yerleşimlerden ilk Hıristiyanların kayalara oydukları kiliselere, büyük ve güvenli yer altı kentlerine kadar uzun bir dönemde büyük bir uygarlık yaratılmış (Wikipedia).

Güllüdere vadisi

Vadide yürürken biraraya geldiğimizde grup fotoğrafı çektiriyoruz. Arkamızdan gelen Güney Koreli turistler ile ayak üstü de olsa sosyalleşip evsahipliği yaparak hoş geldin diyoruz. Turistler de bizim gibi oldukça etkilenmişe benziyorlar bu sıradışı, dingin doğa oluşumları arasında.

Güllüdere vadisi

Güllüdere vadisi

Saat 13.30 gibi Çavuşin köyüne ulaşıyoruz, ve yürüyüşümüzü tamamlamış oluyoruz. Yürüyüş oldukça keyifliydi, birazcık da acıktırdı bizleri. Öğle yemeği için Ürgüp'e araçlarımızla gidiyoruz. Burada Deringöller pide ve kabap salonunda pidelerimizi yedikten sonra kısa bir vadi yürüyüşü daha yapmayı planlıyoruz.

Bu sefer Gemil deresinin içinden aktığı vadiye gidiyoruz. Hava kapalı. Araçımızla vadinin girişine kadar girip buradan yürümeye başlıyoruz. Saat 15.10'da başladığımız yürüyüşümüz yaklaşık bir saat sürüyor. Gemil deresinin şekillendirdiği vadinin kenarlarında güvercinlikler ve insan eli ile açılmış su kanalları bulunuyor. Kışın çıplaklığında bu halde olan vadinin ilkbahar ve sonbahardaki güzelliğini hayal edebiliyoruz. Dere kenarından çıkan maden suyunu da tattıktan sonra araçlarımızın olduğu noktaya geri geliyoruz.

Gemil deresi ve vadisi

Mustafapaşa

Yürüyüşün ardından saat 16.30'da Mustafapaşa'ya geçip, meydanadaki kahvede sıcak çaylarımızı içtikten sonra günü burada uğurluyoruz. Parçalı bulutlardan dolayı gün batımı Kapadokya'nın ilginç dokusu ile muhteşem bir ışık şölenine dönüşüyor.

Misafirhaneye dönerken yolumuzun üstünde bulunan Turasan satış reyonunda durup kısa bir alışveriş yapıyoruz. Fazlalıklarımızı misafirhaneye bıraktıktan sonra akşam yemeği için yeni hizmete giren Emniyet Müdürlüğü'nün lokaline gidiyoruz.

Foto: T. Kaynar

Burada Kapadokya Fotoğraf ve Sinema Amatörleri Derneği (KAFSİD) ile birlikte yemek yiyip tanışıyoruz. Nevşehir'e özgü Nevşehir Tavası yiyoruz. Yanımızda getirmiş olduğumuz Ankara Fotoğraf Günleri etkinliklerinden ve karma sergilerimizden örnekler gösterip, ev sahiplerimizin hazırladıkları Kapadokya'nın hareketli görüntülerini izliyoruz. Yemeğin ardından misafirhaneye dönüp tekrar saatlerimizi balon için ayarlıyoruz.

03 Ocak 2010, Pazar

Evet, balonun habercisi olan beklediğimiz oda telefonlarımız bu kez 06.00'da çalışıyor, yaşasın! Söylendiği gibi saat 06.30 gibi lobide toplanıp bizi balon pistine götürecek balon şirketinin aracını beklemeye koyuluyoruz. Lobide beklerken bu kez gelen başka bir telefon bu heyecanımızı kursağımızda bırakıyor; hava rüzgarlı olduğu için balon etkinliğinin olmayacağını bildiriliyor. Balon işi balonlaşıyor. Hazır uyanmış ve sıkı giyinmişken üstümüzdekileri çıkarmak için harcayacağımız enerjiyi fotoğraf için harcamanın fotoğrafçılara özgü bir düşünce olduğunu biliyoruz ve balon umutları olanlarla birlikte gün doğumunu yakalamak için Göreme'ye gidiyoruz.

Zelve vadisi ve Aktepe-Kapadokya

Sami'nin hazırladığı çay ve kahvaltılıkları alıp Göreme'ye hakim Aydınğıra seyirlik tepesine çıkarak gün doğumunu buradan fotoğraflıyoruz. Bölgeyi şekillendiren sanatçılarından biri olan heybetli Erciyes dağı üzerine topladığı bulutlar ile karşımızda duruyor. Diğer sanatcının, Hasandağı'nın ise güneye olan yolculuklarımızda sürekli yanından geçiyoruz.

Göreme

Havanın parçalı bulutlu oluşu Göreme, Avanos ve Uçhisar üzerindeki gün doğumunu da oldukça dramatik hale getiriyor. Bir yandan tereyağ, peynir ve çay ile kahvaltı yaparken bir yandan da etrafı fotoğraflıyoruz. Şişen bir iki balonu uzaktan görünce de kafamızda balonun balonluğu konusunda değişik komplo teorileri kursak da kalkan iki balonun kontrolsüz havalandığını farketmemiz bu teorilerin doğru olmadığını fikrini kuvvetlendiriyor.

Uçhisar

Gün doğumundan sonra misafirhanede kalanları almak için polis evine dönüyoruz. Fotoğraf çekmek için çok çalıştığımızı düşünerek ikinci kahvaltımızı da misafirhanede yapıyoruz; çıkış işlemlerini yaptıktan sonra hep birlikte otelden ayrılıyoruz. İlk durağımız Uçhisar kalesi. Saat 10.25 gibi Uçhisar kalesinde oluyoruz. Etrafı dolaştıktan ve daha önce çıkmamış olanların kaleyi ziyaretinden sonra bir sonraki durağımız olan Ortahisar'a doğru gidiyoruz. Saat 11.20'de Ortahisar'a ulaşıyoruz.

Ortahisar

Ortahisar'ı karşıdan gören yamaçtan bu ilginç yerleşim yerini ayak üstü fotoğrafladıktan sonra saat 12.00 gibi Ürgüp'ü yukarıdan izleyebileceğimiz Kelepir evlerinin yanındaki tepenin üstüne çıkıyoruz.

Ürgüp'den ayrılarak hem yemek hem de çömlek yapımını izlemek için Avanos'a geçiyoruz (saat 13.22). Burada, Dürümcü Ustanın yerinde yemek siparişlerimizi verdikten sonra yemeklerimizi beklerken bir çömlekiye giriyoruz. Çömlek yapımını izleyip ama daha çok fotoğraf çektikten sonra, çömlek yapımını fotoğraf kadar iyi öğrenip öğrenmediğimizi sınamak için bizleri temsilen Değer'i çömlek yapma sınavına sokuyoruz. Değer, "Piyano da çalarım, çömlek de yaparım" der gibi bu işin üstesinden hakkıyla geliyor.

Ana yemeğin meze kaldığı zengin bir sofrada yediğimiz ve bana bile fazla gelen iştahlı yemeğin ardından Göreme'ye geri dönüp yemek sonrası çaylarımızı Sami'nin Göreme'deki kaya evinde içiyoruz.

Avanos

Sami'nin annesini ve Ankara'ya gidecek olan iki misafirimizi aldıktan sonra, saat 16.00'da Ankara'ya dönmek üzere yola koyuluyoruz. Planımızda Hacıbektaş üzerinden dönüp yol üzerindeki tuz mağaralarını da görmek vardı ancak havanın kararması ile birlikte tuz mağaralarına uğramaktan vaz geçiyoruz. Yağan kar ve yağmur altında Avanos, Hacıbektaş, Mucur, Kırşehir, Kırıkkale ve Elmadağ üzerinden geçerek saat 20.00 gibi Ankara'ya ulaşıyoruz.

Hüseyin Sarı
08 Ocak 2010, Ankara